

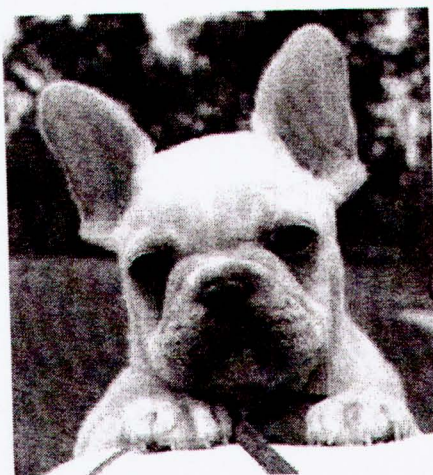
ד"ר לינובה האחת והיחידה

במהלך לימודי הרפואה שנת הסטאז' נראית כמו חלום רחוק
 אך האם מדובר בסיוט? או שמא בחלום מתוק?
 במהלך ההגרלה עולות החששות, רק שלא נישלח לנהריה
 לתקופה ממושכת של גלות...
 אם נהיה לרגע כנים, כשנרשמנו להגרלה ביה"ח ברזילי לא היה
 בדיוק בין המקומות הראשונים.
 אך מרגע שלחדרך בפעם הראשונה נכנסנו, רופאה רגישה
 ומקסימה פגשנו...
 מסבירת פנים, עדינה ומתחשבת, מחלקת שוקולדים ומסבירה
 בסבלנות אין קץ על פנאומתורקס, תפליט פלאורלי ואיך
 סופרים חוליות (לא לשכוח את הכלב עם האוזניים הבולטות) –
 תמיד נזכור שהכי חשוב בצילום זה שם ותעודת זהות!

אנו מאחלים לעצמנו להיות קצת כמוך ביום מן הימים, אכן
 ביה"ח ברזילי זכה לרופאה מדהימה מהסרטים...

אוהבים ומעריכים,

אלחנן ויפעת, הסטאז'רים מספר אחת

סינייה היקרה

לא יאמן איך הכל התחיל לפני כשנה , שנינו הופענו במשרד
שלך , בחור דתי ואחת שנדבקת אליו , נלהבים וחוששים
והתחלנו לשבץ את חודשי הסטאז'...
כבר אז התחיל סיפור האהבה בינינו.. ☺
מאז הספקנו לדפוק על דלתך על בסיס יומי, תמיד הקשבת לנו
והיית אוזן קשבת.
השהות אצלך מהווה הרפיה ואתנחתא מכל הלחצים והעומס
במחלקות.
אז סינייה, עברנו איתך באמת הרבה, אומנם "הזמן טס
כשנהנים", אבל כמות החוויות המשותפות – שיישארו בינינו
הן רבות....
תודה לך על הסבלנות להקשיב, לחבק (למרות הקשיחות),
לתת עצה, לעזור ובכלל....
דעי לך שהפכת את תקופת הסטאז', תקופה לא פשוטה הן
מנטאלית והן פיזית, לתקופה טובה, אין ספק שהתחושה שאת
שם לכל בעיה ועצה, מאפשרת להרגיש בבית.
נותר לנו לאחל לך את כל הבריאות, אושר והמשך עבודה
פורייה.
ברור לך שלא נשכח את התקופה הבלתי נשכחת הזו של סטאז'
בברזילי ואת מהווה חלק גדול מתקופה זו.

אלחנן זלוצ'ובר
יפעת ויגיסר